

عنوان مقاله:

بررسی ارزش اخلاقی عدالت از نظر هیوم

محل انتشار:

دوفصلنامه شناخت، دوره 9، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

سعید پوردانش - کارشناسی ارشد فلسفه، دانشگاه علامه طباطبایی

سید مصطفی شهرآیینی - دانشیار فلسفه، دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

در این مقاله برآنیم به کوشش هیوم برای پاسخ به مساله ای بپردازیم که در کتاب رساله در باب طبیعت انسان شاهد آنیم؛ هیوم در این کتاب از سوئی، با انتقاد شدید از نظریات مدافع «خودمدارانگاری» در اخلاق، بر آن است که «دیگردوستی» شرط تحقق اخلاق است و وجود اخلاق را امکان پذیر می سازد، و از دیگر سو، اظهار می دارد که پاره ای فضائل اخلاقی (فضائل صناعی) هم چون عدالت، از همان آغاز پیدایش شان از سر خوددوستی و به انگیزه ی حفظ مالکیت شخصی پدید آمده و فقط به مرور زمان است که نام فضیلت به خود گرفته اند. در مقاله پیش رو می خواهیم نشان دهیم که هیوم چگونه در رساله در باب طبیعت انسان و هم در کتاب اخلاقی دیگرش، یعنی کاوش در مبانی اخلاق، با دو روایت متفاوت، می کوشد نشان دهد که این دو رای با یک دیگر قابل جمع اند. در نهایت، بیان خواهیم نمود که کدام یک از این دو روایت منسجم تر و با اصول و مبانی اخلاق وی سازگارتر است

کلمات کلیدی:

اخلاق- عدالت- فضائل-خوددوستی-دیگردوستی- هم دلی، -فایده مندی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1299986>

